

sendelsen. Bøggæringen til Politimesteren om at foranstalte en Trængendes Hjemsendelse skal stedsse være bilagt med Gjenpart af den Skrivelse, hvorefter den Trængende erkendes for forsørgelsesberettiget paa Bestemmelsesstedet.

Til Befordring af Gods, som tilhører Trængende, der hjemsendes, kan ikke gives særlig Bogn, medmindre Saadant af den erstatningspligtige Kommune forlanges, i hvilket Tilfælde Udgiften hertil falder bemeldte Kommune til Last.

§ 55.

Ved Hjemsendelsen af en Trængende bliver det at paase, at han er forsynet med de fornødne Beklædningsgjenstande, at han ikke er befængt med Snat eller andre smitsomme Sygdomme, samt at hans Helbredstilstand ikke er til Hindrer for, at Hjemsendelsen iværksættes.

§ 56.

Modsætter den Trængende sig Hjemsendelsen, er Fattigvæsenet berettiget til at kræve Politiets Bistand til dens Sværkættelse.

§ 57.

Udgifterne ved Trængendes Hjemsendelse, derunder indbefattet Udgifter til Beklædningsgjenstande og Bevogtning, blive med de i denne Paragraf samt §§ 54, andet Stykke, 58 og 59 angivne Undtagelser at afholde halvt af den afsendende Kommune, halvt af Forsørgelseskommunen; dog udreder den sidste uden Deltagelse fra Afsendelseskommunen de Udgifter, som blive en Følge af, at den Trængende under Rejsen bliver syg. Efter Hjemsendelsen fra Udlandet, udreder Forsørgelseskommunen hele Udgiften ved Forsendelsen fra Landets Grænse. Hvor Forsendelsen omvendt sker til et Sted, hvorfra Erstatning ikke kan erholdes, udredes Forsendelsesudgifterne forskudsvis for Landets Vedkommende af Repartitionsfonden for den Amtsraadsreds, hvortil Opholdskommunen hører, og for Kjøbstædernes Vedkommende af den paagældende Kjøbstads Kommunekasse og fordeles derefter aarlig paa Amtsraadsredsen og de til samme grændsende Kjøbstæder i Amtet efter Folketal, medens de i Kiøbenhavn høeres af Stadens Kasse og paa Bornholm af den for Dens Kjøbstæder og Landdistrikt fælles Repartitionsfond.

§ 58.

Naar en Person er bleven straffet for Væleri eller Løsgængeri, hjemsendes han af Politiet efter udstaaet Straf til den Kommune, i hvilken han eller hans Forsørger havde fast Ophold, dengang Straffen idømtes; kan intet saadant fast Opholdssted udfindes eller maa dette antages at være opgivet i Straffetiden, bliver han at hjemsende til Forsørgelseskommunen, saafremt denne under Sagens Drift er udfunden, men i modsat Fald at afgive til Fattigvæsenet paa Straffestedet for derefter af dette at foranstaltes hjemsendt, naar Forsørgelseskommunen er udfunden, og dennes Forsørgelsespligt er anerkjendt. Omkostningerne ved Hjemsendelse ifølge denne Paragraf, derunder indbefattet Udgifterne til den Trængendes Beklædning og til hans Forpleining udenfor Arresten, indtil Hjemsendelsen kan iværksættes, blive at udrede af den Kommune, til hvem Hjemsendelsen sker, dog, saafremt en anden Kommune er hans Forsørgelseskommune, mod Regres til denne.

Naar en Person er straffet for andre Forbrydelser, uden i Forbindelse hermed at have været straffet for Væleri eller Løsgængeri, afleveres han, dersom han efter udstaaet Straf befindes at være uden Subsistensmidler og ikke godtgjør at kunne erhverve sit Udkomme paa noget andet Sted, til Straffestedets Fattigbestyrelse for at hjemsendes til det Sted, hvor han eller hans Forsørger havde fast Ophold umiddelbart før Afstraffelsen; kan intet saadant fast Opholdssted udfindes eller maa dette antages at være opgivet i Straffetiden,